

BOZÓK FERENC

Mantra

*Dalom, dalom, röpiés az éjen át,
s ne torlaszoldj elém matériát
Te mozdulatlan első mozgató,
Te Lét-ok, és Te lélek-fonta szó.*

*A Lét ölébe józan ész vigyen,
s a mámoros, de absztinens bitem.
S hogy Abszolútba tartson énekem
a vers ma mantra, szóvarázs legyen.*

Papírbajók

*Egyik erős, szakadékony a másik,
némelyik itt merül, az meg amott,
harmadik ott akad el, feleúton.
Íme: patakra bocsátva bajócskánk,
lengve, libegve.*

*Hús balak és ruganyos, fura békák
Ússzatok el kicsi árnyak alatt.
Fürge babok vigyetek, kusza fodrok.
Hol van a Létrehozó, hol a küldő?
És aki vár ránk?*

Műveleti terület

*Torlaszok és barikád, szakadékok.
Dúlt, darabokra metélt horizontok.
Árkok, erek, falak és vezetékek
innen odáig, a térbe feszítve.
Mert az agyunk, meg a szív lehatárolt,
és ugye véges az elme, barázdált.*

Nyolcvanas évek

*Állami kockafejek, Rubik Ernő,
Pozsgay, gorbacsovos peresztrojka,
nyersgumi illata tornacipőmnek,
pitralon arcszesz a májusi szélben
rockeresen kusza barna hajammal.
Bórdzseki, lángteli dült kamasz arcom.
Rossz foci, ruszki aláz, fura hat-null
és hogy a válogatott belefásul.
Nézem a filmet: a rút csaucseszket
nyírja ki végre a nép, elenástul.*

Temetőben